

Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Törvényszéke
61/18. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY
Luxembourg, 2018. május 4.

A T-197/17. sz. ügyben hozott végzés
Marc Abel és társai kontra Bizottság

A Törvényszék elutasítja azt a kártérítési keresetet, amelyet mintegy 1500 személy terjesztett elő azt követően, hogy a Bizottság a járművekből származó szennyezőanyag-kibocsátást érintően elfogadott egy 2016-os rendeletet

A Törvényszék, anélkül hogy határozná e rendelet jogszerűségéről, melynek megsemmisítését más ügyekben számos európai főváros kérelmezi, megállapítja, hogy az említett mintegy 1500 személy nem bizonyította a hivatkozott kár tényleges és biztos, vagy őket személyükben érintő jellegét

A Bizottság egy 2016-os rendeletben¹ meghatározta azokat a nitrogén-oxid-kibocsátási határértékeket, amelyek nem léphetők túl a valós vezetési feltételek melletti kibocsátásra vonatkozó új vizsgálatok (a továbbiakban: RDE-vizsgálatok) során, melyeket a gépjárműgyártóknak el kell végezniük a könnyű személy- és haszongépjárművek tekintetében, többek között az új típusú járművek típus-jóváhagyási eljárásai keretében. Ezen RDE-vizsgálatok célja az azon megállapításra való reagálás, hogy a laboratóriumi vizsgálatok nem tükrözik a valós vezetési feltételek melletti szennyezőanyag-kibocsátások tényleges mértékét, valamint a „trükköző szoftverekkel” szembeni fellépés.

A Bizottság által megállapított kibocsátási határértékek tárgyában az Európai Unió Törvényszéke előtt számos keresetet indítottak, ideértve többek között Párizs, Brüsszel és Madrid városának a keresetét.² E megsemmisítés iránti kereseteket jelenleg vizsgálja a Törvényszék, és e három ügyben 2018. május 17-re tűztek ki tárgyalást.

E megsemmisítés iránti keresetekkel egyidejűleg 1429 – nagyrészt franciaországi lakóhellyel rendelkező – természetes személy keresetet indított az Európai Unió ellen azon kár megtérítése iránt, amelyet a bizottsági rendelet elfogadása a számukra okozott. A mai végzés ezekre a kártérítési keresetekre vonatkozik.

Az 1429 személy úgy véli, hogy e rendelet vagyoni kárt okoz a számukra, amely az általuk belélegzett levegő minőségének a romlásához és az egészségük ebből következő károsodásához kapcsolódik, valamint nem vagyoni káruk is felmerül azon aggodalommal összefüggően, amelyet e tekintetben saját magukért és a környezetükért éreznek, illetve azon félelemmel összefüggően, amelyet az uniós intézményeknek a környezetkárosodás elleni küzdelem terén való fellépéséhez fűződő bizalmuk elvesztése eredményez. E személyek közül mindegyik 1 euró összegű jelképes kártérítést kér a vagyoni károkért, és 1000 euró kártérítést a nem vagyoni károkért.

A Törvényszék a mai végzésében elutasítja az 1429 személy kártérítési keresetét jogi megalapozatlanság miatt.

A Törvényszék először is emlékeztet arra, hogy a szerződésen alapuló jogviták körén kívül az Unió felelőségének a kiváltásához három együttes feltételnek kell teljesülnie: 1) valamely uniós intézménynek olyan jogellenes magatartást kell tanúsítania, amely kellően súlyosan sért egy

¹ A 692/2008/EK rendeletnek a könnyű személy- és haszongépjárművek kibocsátásai (Euro 6) tekintetében történő módosításáról szóló, 2016. április 20-i (EU) 2016/646 bizottsági rendelet (HL 2016. L 109., 1. o.).

² A [T-339/16](#), [T-352/16](#) és [T-391/16](#). sz. ügyek.

magánszemélyekre jogokat ruházó jogszabályt, 2) az állítólagos kárnak ténylegesnek kell lennie, és 3) okozati kapcsolatnak kell fennállnia az Unió magatartása, valamint a kár között.

A jelen ügyben a Törvényszék, anélkül hogy az említett feltételek közül az elsőről és a harmadikról (nevezetesen többek között a bizottsági rendelet jogszerűségéről, amely a Párizs, Brüsszel és Madrid városa által előterjesztett keresetek tárgyát képezi) határozná, megállapítja, hogy az 1429 személy által hivatkozott kár tényleges jellege nem kellőképpen bizonyított. E tekintetben emlékeztet arra, hogy a felperesnek kell bizonyítania az általa hivatkozott kár tényleges és biztos jellegét, valamint a mértékét, és azt, hogy az őt személyében érinti. A nem vagyoni kár esetében különösen bizonyítania kell azt, hogy a szóban forgó intézmény kifogásolt magatartása a súlyosságánál fogva ilyen kárt okoz a számára.

A Törvényszék azonban azt állapítja meg, hogy egyrészt a levegő minőségének a romlásához kapcsolódó kár mértéke nem kellőképpen bizonyított, mivel a kifogásolt rendelkezések miatt felmerülő további szennyezőanyag-kibocsátások felmérését adott esetben csak hozzávetőlegesen és általánosságban, bizonyos idő elteltével, és igen bizonytalan eredményekkel lehet megkísérelni. Konkrétan lehetetlen megjósolni, hogy abban az esetben, ha a Bizottság szigorúbb határértékeket alkalmazott volna, a potenciális vásárlók milyen mértékben fordultak volna azonnal azon, adott esetben csekélyebb számú járműtípus felé, amelyek az e határértékek tiszteletben tartása mellett lefolytatott vizsgálatokon sikeresnek bizonyulnak, illetve előnyben részesítették volna-e, hogy a régi járművüket hosszabb időn át megtartsák. Másrészt a Törvényszék megállapítja, hogy a kereset megalkotói a kérelmeik alátámasztása céljából globális érvelést és általános információkat fejtenek ki, és nem terjesztettek elő olyan egyéniesített információkat, amelyek lehetővé tennék az egyes felperesek személyes helyzetének a hivatkozott károk viszonylatában való értékelését, jóllehet 1429-en vannak, és különböző régiókban, vagy eltérő körülmények között élnek.

A Törvényszék a nem vagyoni kárt érintően megállapítja, hogy az, hogy valamennyi érdekelt különlegesen érzékeny a levegőszennyezés problémájára, nem elég annak bizonyításához, hogy mindegyikük ténylegesen olyan mértékben aggódik a saját egészségéért és a környezetének az egészségéért, hogy az a létfeltételeit a kár elismeréséhez szükséges mértékben érinti. A Törvényszék általánosabban emlékeztet arra, hogy egy olyan érzélem, amelyet minden egyes személy érezhet, nem képez megtéríthető nem vagyoni kárt.

Az 1429 természetes személy által előterjesztett csoportos kártérítési kereset elutasítása nem befolyásolja azon keresetek kimenetelét, amelyeket Párizs, Brüsszel és Madrid városa terjesztett elő a bizottsági rendelettel szemben.

EMLÉKEZTETŐ: A Törvényszék határozata ellen annak közlésétől számított két hónapon belül kizárólag jogkérdésekre vonatkozó fellebbezést lehet benyújtani a Bírósághoz.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Törvényszéket.

Az végzés [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon.

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499